

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Петя Цветкова

**относно дисертационен труд на тема СЦЕНИЧНИТЕ ПРАКТИКИ ОТ
ТАНЦОВИЯ ТЕАТЪР НА 20-ти ВЕК И ПРИЛОЖЕНИЕТО ИМ В ОБУЧЕНИЕТО
НА СЪВРЕМЕННИЯ АКТЬОР**

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

докторант- Александър Стоянов Манджуков

научен ръководител- проф. д-р Петя Цветкова

Проблематиката в настоящия труд е свързана със съвременното развитие на методологията в театралното образование, а изследването е повече от необходимо поради недостатъчно разработени теории и стратегии за обучението по танцов театър. От тази гледна точка подборът на представения материал е находка, а добрата структура и прецизен анализ водят към ценни изводи и теоретични заключения с практическо приложение. Работата е проведена добросъвестно, с необходимите за целта познания и склонност към научен подход, с респект към емблематични имена от практиката на физическия театър.

Александър Манджуков завършва средното си образование в НЕГ „Гьоте“- гр. Бургас през 1999г., а в 2007г. получава образователна степен- „бакалавър“ в НАТФИЗ „Кр. Сарафов“ по специалност Танцов театър. Магистърската си степен защитава през 2012г. в същата академия с темата „Пина Бауш- „Кафе Мюлер“; някои особености на сценичното поведение на актьора за танцов театър“. От 2007 до 2011 е гост-преподавател по дисциплината Танцов синтез към катедра СД, а от 2011 до 2018 е на щат като преподавател по съвременни танцови техники и асистент в специалността Театър на движението-танцов театър. От 2012 до 2014г. е преподавател на хонорар по танцови техники в АМТИИ- гр. Пловдив. В 2015г. е зачислен като редовен докторант към НАТФИЗ с настоящата тема.

Като студент в първия випуск на новосъздадената специалност Танцов театър дисертантът завършва с отличен успех, а по-късно в преподавателската работа съвсем логично се проявяват неговите задълбочени познания за учебния процес и достъпното поднасяне на

учебния материал. По време на обучението си Александър Манджуков постига професионално актьорско ниво с отлични танцови умения, което се отразява върху артистичната му дейност у нас (МТ „Н. Бинев“, ТР „Сфумато“, Национална опера и балет) и в чужбина (Япония и Финландия). Трябва да се отбележи, че пиететът му към новаторство в сценичната практика го нарежда сред съвременните млади хореографи у нас със свой стил и подход в създаването на спектакли.

Като научен ръководител на настоящата дисертация имам наблюдение, как творческите му находки и професионален опит намират израз в изследователската му работа, а лабораторните изследвания на проблематиката стават част от практиката му в академичното обучение на студенти по танцов театър. Теоретичният труд отразява задълбочено търсене на различни подходи за специфичния тип актьорски тренинг в полза на обучението не само по танцов театър. В годините на педагогическа практика и образователно- научна работа по темата си докторантът откроява и аналитично изследва една сложна материя, и успешно извежда първия образователен модул - от сценичната практика на Пина Бауш. Това е едно начало в създаването на следващи модули с упражнения, които авторът има амбицията да извлече от други емблематични за танцовия театър практики, необходимост за обогатяване методиката на академичното ни обучение.

Дисертационният труд се състои от Въведение, три Глави и Заключение, Библиография, справки за приносите и публикациите по темата.

Въведението очертава посоките за стратегическо развитие в образователната практика, като посочва визия за разнородни иновации (технологични, икономически, организационни и пр.) с рефлексия върху формирането на актьора за танцов театър. Докторантът очертава опорните точки от съществуващата методика на обучение като база за настоящото аналитично изследване с практически принос.

В първата Глава авторът се позовава на някои теории за развитието на европейския феномен танцов театър и прави значим историко- географски преглед на емблематичните школи- имена. Същественото в тази Глава са изводите и гледната точка за развитието в сценичните изкуства, но по-ценни са заключенията свързани с основната цел на обучението по танцов театър, а именно създаване на физически сценичен образ. Тук се

селектират специфики от сценичната практика на представените школи, а във втората Глава се представят авторски методически находки, извлечени от богатата информация за емблематичния подход на Пина Бауш, аналитично препратени към целите на обучението в НАТФИЗ. Акцентът в тази част от изследването е върху процесите на „деформация“, специфична за естетиката на театралната форма и върху емблематичните подходи на Пина Бауш за осъществяването им. Теоретично се очертават параметрите на практическия образователен модул с конкретни подходи, заимствани от голямата школа като ценна придобивка за академичното обучение.

Третата Глава съдържа резултатите от апробацията на модула, проведена във всяка една година от обучението по танцов театър. Направените заключения относно творческия процес, до който достигат студентите в различните етапи от своето формиране като актьори отреждат значимо място на селектираните упражнения. Съществен тук е изводът, че създаденият модул с емблематични прийоми от школата на Пина Бауш е приложим и в краткия срок на академичното обучение.

Заключението на труда препраща към необходимостта от този и други практически модули, отклик на добрите сценични практики от танцовия театър, както и визия за синтез между тях в процесите на обучение. Направените изводи сочат достойнствата на изследването за реновиране и обогатяване на методиката в специалността танцов театър.

Приносите заявени от дисертанта са:

1. Извеждане на практико-теоретичен модул от сценичната практика на Пина Бауш към методиката на обучение в специалността Театър на движението-танцов в НАТФИЗ „Кр. Сарафов“
2. Практически проведена апробация в 4-ри годишен период на обучение с изведени заключения за образователния процес
3. Изграждане на система-структура от упражнения, рефлектиращи върху специфичната за танцовия театър „деформация“ на изразните средства (физически и танцови движения).
4. Историко-географско систематизиране на емблематични за европейския танцов театър школи-имена и анализ за приложимост в академичното обучение.

Те изцяло комуникират с изследвания обемен материал, основателно са изведени и съставляват ценно допълнение, обогатяващо практиката и теорията в специалността Театър на движението.

Публикациите по темата са съдържателни и отговарят на изследваната материя в труда.

Ползваната библиография е от добре подбрани български и чужди автори с интересни находки, богати на информация за темата.

В заключение отново потвърждавам достойнствата на дисертацията, нейната аналитичност, както и значимите достижения в практико-теоретичната проблематика. Трябва да се отбележат някои несъвършенства в отделни части на труда, като: неточно изведен изказ, някои обяснителни повторения, а също и малки неточности в конкретизирането на изводите.

Въпреки забележките считам, че трудът е ценен с познавателната стойност на изследването и с практическата си полезност. Предлагам на научното жури да присъди на Александър Манджуков образователната и научна степен „доктор“, за което убедено **гласувам с „да“**.

Проф. д-р Петя Цветкова